

నుబ్బయ్య విధిగుమ్మంకరకూ సాగనంకేర అన్న  
దమ్ములిద్దరూ.

# చి రి ము వ్వ లు



ఆ కే ల్ల  
సూ ర్య నా రా య ణ

“వ్పరి బండి సుగతి, “చిరిమువ్వల” సుగతి  
యేమిటంటావు నుబ్బయ్య మావయ్యా” అన్నాడు  
గోపయ్య.

“ప్రతిదానికీ పేరేయేసంబ్రా? యాడబనో  
కిడుచ్చుకోండి, బండి బిరడు తినుకోండి.” బండి  
పుచ్చుకున్నావాడికి యాడబనోకున్నావాడు ముదం  
ఇచ్చుకోండి” అన్నదమ్ములిద్దరికీ సంపకాణంబెడు  
తున్న పెద్దరావు నుబ్బయ్య అన్నాడు.

“అవుల్లివు తినుకున్నా కిసక ‘చిరిమువ్వల్లి’  
నా కొనితెచ్చగా” అన్నాడు గోపయ్యతో  
అన్న రామయ్య.

“ముదగా పుచ్చుకుని బండి నువ్వు తినుకో ‘చిరి  
మువ్వల్లి’ నాకీయ్యి” అన్నాడు గోపయ్య రామ  
య్యతో.

“నీకెట్టా నాయనయివే అట్టాగే చెయ్యి మా  
వయ్యా” రామయ్య వినుకుతో అన్నాడు.

“అన్నుటికి కాలుగువ్వకావెంతుకురా చిన్నో  
దా? నీ వరసేమీ బాగులేదురా? నీ కివ్వమైన  
వస్తువులే నీకీ నీయాయె. ఇంకా ఎండుబరకా వనికీ  
మాలిన పేనీయి.”

“ఇదగికి వెళ్ళో ఎదునీ పంచెయ్యి, బండిని ఆడకీ  
తినుకోమీను. సుగంభరిదు నాకీ చెప్పియ్యివకు”  
అన్నాడు కునికీగువుగా గోపయ్య.

నుబ్బయ్య గనంకేరకొంటేనీ నీ కులేనన్నట్టు  
బుర్ర దోపేడు గావయ్య.

“ఇంకనె నా బుద్ధిగా వుండండి మాటిమాటికి  
యీదిని బడక” కర్ర బెల్తో తినుకొని లేచాడు

... ..  
భర్ర పోయినదగ్గరనుంచీ చిన్న పిల్లలైన రామ  
య్యనూ, గోపయ్యనూ, ఈశ్వరమ్మే వెంచింది.  
ఉన్న మంచెపాలం, 10 ఎకరములు, పాలేశ్వరు  
పెట్టి వ్యవసాయం చేయించుకుంటూ. ఇప్పుడున్న  
దూబాడుడికి ఈశ్వరమ్మ నాయాములో సంపా  
దించినవే.

తల్లి ఇవ్వప్రకారమే నడుచుకుంటూండేవారు.  
వెదనాళ్ళు అయ్యితరువాలిగూడా అన్నదమ్ము  
లిద్దరూ.

రామయ్య సభయ్యదే కాని గోపయ్య దుడుకు.

“చిన్నోకా నీకు మూలావుర్రోంగరరా? భగ్గు  
రాజంటి అన్నని దూసినావెంతుకురా? పనికీమా  
ల్లాకా?” అట్టాండేది—అక్కమీద నీరుయిట  
పడుటాండే గోపయ్యను చండలినూ తల్లి ఈశ్వ  
రమ్మ అప్పుడెప్పుడు.

పుట్టిన పిల్లలు కామయ్యలకు అక్కలకు రాత  
కుంలేదుమాసం. మూడేళ్ళ యానామాత్రం ఉన్నా  
డు గోపయ్యలకు.

వచ్చిపోతూ, దగ్గరగాపిల్చి చెప్పింది గోడుకు  
లతో వేరువడవద్దన్న. కన్నీటితో “నీ ఇవ్వుమీ  
చేస్తాళ్ళమ్మ” అని వేలనా చెయ్యకూడా వేకొని  
రామయ్య. గోపయ్యమాత్రం మాటునటువ అలా  
గేనని యిడుకున్నాడు.

వెల తిగకలేడు ఈశ్వరమ్మ వచ్చిపోయి.

గొడ్డదగ్గర నూలేగివేళ పనిచేయకూన్నా అన్న  
దగ్గరకు వచ్చేటం తిమ్ముడు గోపయ్య.

“అలాకేట వడదెంలేదురా అన్నయ్యా!”  
రామయ్యకు వివచనేటట్టు అన్నాడు వెలెవ్వు  
నుండున్న గోపయ్య.

“అశ్వ గొడ వండుకుం చువకి” చిట్టు తింటు  
న్నే అవు కంకడోలు చుముకుకూన్నా రామయ్య  
అన్నాడు చిగాకుతో.

“అట్టాకాదు. అలోబిందు. వేరువడిలే నీ బాగు  
లాగుంది.” పరికిగుంటెలు నీదునీదుకుంటూంటే నీ  
అన్నాడు గోపయ్య.

అలోబిందేలేమిటికా? అమ్మకు ఈలాగే

# వ్యాస కర్తవ్యము:



- రచనాశ్యాసంగానికి మీరు కొంతవారే కావచ్చు. బినాలోకానికి తెలపవలసిన కొన్ని కొంత విషయాలు మీలో ఉరకలువేనూ వ్రుండి వ్రుంటాయి. కాబట్టి ఎటి సంకాపనూ లేకుండా ఉత్సాహంతో ప్రయత్నించి మీ రచన మాకు పంపండి. విమాత్రం బాగున్నా సవరించి ప్రచురించడానికే సాధ్యమైతంతవరకు ప్రయత్నిస్తాము.
- వాస్తవప్రధానమైన వ్యాసాలకు ఆస్పందనాని ప్రాధాన్యమిస్తుంది.
- తప్పనిసరి బిల్డింగు రచనలలో ఇంగ్లీషు పదాలు వాడవద్దు.
- వివేచనకు కలిగింద విజ్ఞానకార్యమును తిన్న తిన్న రచనలయితే మేం గా ప్రకటించ వలవుతుంది.
- కొంత సమస్యలకు సంబంధించి, ప్రసాదమైన వాస్తవోక్తలలో ఉంటే తప్ప పద్య వ్యాసములు పంపవద్దు.
- ప్రతి వ్యాసంలోనూ యాడుకాన రోను నిత్యం పంపి గేనే ప్రకటింప వచ్చిన తెల్పడానికి, పచ్చుకోనే నామను గేయకానికి వలవుతుంది. కావున జరగవచ్చు.
- ప్రతి వ్యాసం పంపినా వ్యాసకర్త పూర్తి బిరుదాను ఉంచాలి.
- సరసమయిన ఉపాలు కల్పి, విశోధితమైన వ్యంగ్యాల ప్రాసముకూడ ప్రయోగలకు పంపవచ్చు.
- గవ్యము, చిత్రాలు వ్యక్తుల పేర గాక— 'అనందరాజి' సంపాదకులకు 12 రులు తెట్టివీధి, మదరాసు- అని మాత్రమే ప్రాయాశి, లేకుంటే వ్యాస పరిశీలనకు ఆలస్యము కావచ్చు.

—సంపాదకుడు

చెప్పారు మనం?" తమ్ముడికిని కోపంతోనూ అనికే వెళ్ళిపోయేడు మనస్సులో బాధపడుతూ రామయ్య.

రాత్రి గోపయ్య వెళ్ళాం తిట్టినతిటు విసలేక, "పోనీ! వాళ్ళ ఇష్టమే చేయరాదా?" పడుకున్న రామయ్యతో అంది భార్య శేషమ్మ.

"స్వర్గంలో ఉన్న అమ్మ బాధపడదా?" రాత్రి నిద్రలోనూ వా ఇదే కలరంపు రామయ్యకు.

తప్పనిసరిగా మరునాడు పెద్దకాపు నుబ్బయ్యని తీసుకొచ్చి వ్యవహారం పరిష్కారం చెయ్యమన్నాడు.

... ..  
పెద్దకాపుని సాగనంపి లోపలికి వచ్చిన గోపయ్యను ఎంతో అభినందించింది అతని భార్య. మఱునాడే అడ్డుకట్టేసిన సాబిది.

"చిరిముక్కలు" సంకీర్తన ముగించుకొంటే రామయ్య భాధపడలేదు.

ఇంటుకుట్టిన మూడల్గు ఒకనాడే వచ్చిన ఆ కుండు నూడల్గు చిరిముక్కలలోని మెళ్ళొక్కటి, ఘోషమోక్షుని కర్ణుతో అని గంతులేనూంటే, "చిరిముక్కల" ముగిసేయతో వాటిని పంపియకుంటూండేవాడు. ఈనాటికి అందరికీ చిరిముక్కలని పిలవడనే ఆలవాటు. వాటి మెళ్ళొచ్చింది ముక్కలు ఎప్పుడూ కుండు కుండుంటూనే ఉంటాయి.

వాటిని నిడదొయ్యం ఎంతమాత్రం ఇష్టంలేదు రామయ్యకు. అందుకే ప్రేమతో పెంచినవాటిని తన కొద్దితెచ్చుము గోడకూం = దీగదా. గోపయ్యకు స్వరీంక్రమింది!

జర బడదీసి ఒ "చిరిముక్క"ని తన వాటాలో కట్టెముకున్నాడు గోపయ్య.

"అంటా" అని అరుపుకో వాదలి ఆకాశము మోసేయి రెండుకోబాలపాటు, "చిరిముక్కలు". ఎంతో బాధపడ్డాడు రామయ్య.

"ఒరేయి, తమ్ముడూ బాని బడదీయబరా, కలిగుంటే లోయిం దేయంది? వాటి అర్పు తూడలేకపోతున్నారా." అన్నాడు రామయ్య వారిగా.

ఒక శో భార్య రామయ్య మె కుండుకాడే బానిని, లోపలనుంచి మొదలు పెట్టింది అరుపులు గోపయ్య వెళ్ళాం. మూడోదేకుండా వెళ్ళిపోయేడు గోపయ్య లోపలికి.

దీనిని గానం చేసినప్పుడు రామయ్య తన "దిరిముక్క"కి చిట్టాపెనాకున్నాడు తన వాళ్ళకి ఎలా పనిచేయించాడో గోపయ్య చెప్పాడు. అప్పుడు దొంగల బంధువులను గురించి చెప్పి వాళ్ళిని బంధించి కడగడం. రామయ్య ఇంకా గ్రంథం చేసే దిరిముక్కానా పోలి గానం చేసాడు. అప్పుడు అతని తండ్రి సంతోషం చెప్పింది. దీనిని చదివినప్పుడు అతని తండ్రి సంతోషం చెప్పింది.

ఎక్కడనుంచి వచ్చాడో గోపయ్య "ఎదురు లోకంలోనే ముగిసే కథలు" లోకంలోనుంచి బయటికి తన ఎదురుగానంలోనుంచి వచ్చింది. అందులో "దిరిముక్క" అంటూ అరుదు, అంటూనే తన "దిరిముక్క" చేతికొస్తే నాలుగుకొట్టి తన దొడ్లోకి తోలుకుంటాడట.

దిరిముక్కలు కందు అంటూ అని అరుదుంటే, దిరిముక్కని కొట్టి దొడ్డులోకి తీసి తిరిగివేస్తుంది. అప్పుడు రామయ్య అతని అంటూ.

అలాటి రామయ్య దిరిముక్కానా అంటూ అంటూనే దిరిముక్కని చదివినప్పుడు అతని అంటూ.

రామయ్య గోపయ్యగానం చేసే ఎదురుగానం చేసినప్పుడు, ఎదురుగానం అంటూనే దిరిముక్కలు కందు అంటూనే దిరిముక్కలు కందు.

సాయంకాలం అంతా ప్రాధుని రామయ్య తన దిరిముక్కని చదివినప్పుడు అతని అంటూనే దిరిముక్కలు కందు అంటూనే దిరిముక్కలు కందు.

గోపయ్య "దిరిముక్క" ఎలా పనిచేయించాడో, దొడ్లోకి తోలుకుంటాడట. అంటూనే దిరిముక్కలు కందు అంటూనే దిరిముక్కలు కందు.

రామయ్య తన తండ్రిని చదివినప్పుడు, రామయ్య "దిరిముక్క" చదివినప్పుడు అతని అంటూనే దిరిముక్కలు కందు అంటూనే దిరిముక్కలు కందు.

ఇంతలో వచ్చింది గోపయ్య "దిరిముక్క" అంటూ అని అరుదుంటా చదివినప్పుడు. ఇది చాలా గోపయ్య గానం వచ్చింది. అది దిరిముక్కని అంటూనే దిరిముక్కలు కందు అంటూనే దిరిముక్కలు కందు.

రామయ్య "దిరిముక్క" అంటూనే దిరిముక్కలు కందు అంటూనే దిరిముక్కలు కందు. గోపయ్య "దిరిముక్క" తిరిగి వచ్చింది. అంటూనే దిరిముక్కలు కందు అంటూనే దిరిముక్కలు కందు.

ఇది చూచి దిరిముక్కని చదివిన రామయ్యకి చురుగు చూసేటట్లు గోపయ్య ఏమీ చెప్పలేక దొడ్డులోకి వెళ్ళాడు.

వాటి కంటాని చదివినప్పుడు అంటూనే దిరిముక్కలు కందు అంటూనే దిరిముక్కలు కందు.

చాలామంది ఎక్కడో అంటూనే దిరిముక్కలు కందు అంటూనే దిరిముక్కలు కందు.

ఇదంతా చూస్తున్న అప్పుడు ముగిసినప్పుడు, ఒకటి తన ఒకరు చూస్తుంటాడంటే అంటూనే దిరిముక్కలు కందు అంటూనే దిరిముక్కలు కందు.

"దిరిముక్క" చూసే బుద్ధి కంటే అప్పుడు దిరిముక్కని చదివినప్పుడు అంటూనే దిరిముక్కలు కందు అంటూనే దిరిముక్కలు కందు.

ఇదంతా చూస్తున్న గోపయ్య అంటూనే దిరిముక్కలు కందు అంటూనే దిరిముక్కలు కందు.

"అంటూనే దిరిముక్కలు కందు అంటూనే దిరిముక్కలు కందు" అంటూనే దిరిముక్కలు కందు అంటూనే దిరిముక్కలు కందు.

గ్రహములు — రంగు — గ్రహమునుండి

శనిగ్రహము	-	నెలపు	=	101488084	మైళ్లు
బ్రహ్మసూరి	-	నెలపు	=	64986768	..
అంగురకుడు	-	నెలపు	=	10305112	..
సూర్యుడు	-	నెలపు	=	5478960	..
బుధుడు	-	నెలపు	=	3370528	..
శుక్రుడు	-	నెలపు	=	1310505	..
చంద్రుడు	-	నెలపు	=	4098.2	..

మననన్న గ్రహములన్న తక్కువదూరములో ఉన్నట్టి చంద్రుడే. — ప్రకృతి ప్రకాశచంద్రికావతి.